

χρώμα του, όταν είδε μπροστά του τον κόμητα ντε Σαρμάς με τὸ πιστόλι στὸ χέρι νὰ τὸν κυττάξῃ ἀπειλητικά, με περιφρόνησι.

—Χάθηκα!.. ψιθύρισε μὲ σθυσμένη φωνή, κ' ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὸν διαμαντένιο κρίνο... Ἐπιλήθητε με, Σαρμάς, δὲν εἶμαι κλέφτης! Θὰ σὰς ἐξηγήσω... Ὅταν θὰ μάθετε τὴν ἀλήθεια...

—Τὴν ἀλήθεια θὰ τὴν πῆτε στὸ δικαστήριον, τοῦ ἀπάντησε μὲ οκλήρως τὴν ὁ κόμης. Ἐγὼ δὲν ἔχω νὰ κῶνω τίποτ' ἄλλο, παρὰ νὰ σὰς παραδώσω στὴν ἀστυνομία!...

Κ' ἀπλώνοντας τὸ χέρι του, χτύπησε τὸ κουδούνι.

—Ζουλιέν, εἶπε στὸν ὑπῆρτέ που παρουσιάσθηκε, τηλεφώνησε γρήγορα στὸ τμήμα νὰ στείλουν δυὸ ἀστυφύλακες...

Ὁ Ροζέ Μπενάρ κατάλαθε τότε τί εἶχε χάσει κάθε ἐπιβίωση αὐτηρίας κ' ἔκρυψε μὲ ἀπόγνωσι τὸ πρόσωπο στα χέρια του...

—Ἰσως ἀπὸ λίγο, ἄκουσε βήματα στὸ διάδρομον κ' εἶδε νὰ παρουσιάζονται μπροστά του δυὸ ἀστυφύλακες.

—Ποῦ εἶνε ὁ κλέφτης; φώναξε ὁ ἕνας ἀπ' αὐτούς. Ἐκεῖνη ἡ φωνὴ ἔκανε τὸ Ροζέ ν' ἀνατριχιάσῃ. Χωρὶς ὅμως νὰ προσέξῃ σ' αὐτὸν τὸν ἀστυφύλακα, γύρισε καὶ κύτταξε τὸν κόμητα ντε Σαρμάς. Ὁ φίλος του, σὲ μίαν γωνία τὸ δωματίου, προσπαθοῦσε μὲ κόπο νὰ κρατήσῃ τὰ γέλια του.

—Τὶ σημαίνει αὐτό; ψιθύρισε σαστισμένος ὁ Ροζέ.

—Σημάει αὐτὸ εἰσάστε δικὸς μου, γιὰ πάντα!... τοῦ εἶπε ὁ ἀστυφύλακας, ποῦ εἶχε μιλήσει πρὸ ὀλίγου, βυζάζοντας τὸ πηλίκιό του καὶ τὰ ψεύτικα μουστάκια του: Ἦταν ἡ ἄμορφη Ἐλιάννα ντε Κερβάλ!...

—Θέε μου! Πόσο τρομαξά! ἔκανε γελώντας ὁ Ροζέ.

—Εἶμαι βέβαιη τώρα ὅτι μ' ἀγαπάτε εἰλικρινά, τοῦ φώναξε ἡ Ἐλιάννα. Ὁ ἀγαπητὸς μας κόμης με βοήθησε νὰ σὰς παίξω αὐτὸ τὸ ἄμορφο παιγνίδι... Τώρα πάλι, Ροζέ, σοῦ ἔχω ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη!.. Εἶμαι δική σου! Εἶμαι ἡ γυναίκα σου!..

Κ' ἡ Ἐλιάννα ντε Κερβάλ ἀγκάλιασε τὸν «κλέφτη» τὸν διαμαντένιο κρίνο» μὲ τρυφερότητα...

ΜΟΡΙΣ ΡΕΝΑΡ

Η ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

—Ὁ θλάχος ἄρχος κ' ἄν γενῆ, θλαχίλα θὰ μυρίζῃ.

—Κάστρο ποῦ φαίνεται, κολαούζο δὲν βέλει.

—Τὸ γουρούνι κ' ἄν τὸ λούσης, τὸ σαποῦνι σου θὰ χάσης.

—Κεῖθε ποῦ πηδᾷ ἡ γίδα, πηδάει κ' ἡ καταικάδα.

—Πάρε ἄθροισ' ἀπ' ἀνθρώπους καὶ σκυλί ἀπὸ ματρί.

—Πότ' ὁ Γιάννης δὲν μπορεῖ, πότε κάτι τοῦ πονεῖ.

—Κοντελίκι χωρὶς ἔχει, μούτζοσ' τον ποῦ τὸ κατέχει.

—Τῆς πολυλογουὸς ἡ γλώσσα, καὶ κομμένη θαρβαρίζει.

—Στάλα μὲ στάλα τὸ νερό, τρυπάει καὶ λιθάρι.

—Νάτανε κασιδά ἡ ζήλεια, θὰ κατέθειν' ὡς τὰ φρύδια.

—Στὸς ἀσπρους χρόνους μάζευε, νάχης νάτρως στοὺς μαύρους.

—Κάλλιο Μάρτης στὶς γωνιές, παρὰ Μάρτης στὶς αὐλές.

—Ὁ Μάρτης ὡς τὸ γίμα τὸ φοφάει κ' ὡς τὸ θράδου τὸ θρωμάει.

—Μάρτης εἶν' καὶ χᾶδια κάνει, πότε κλαίει, πότε γελᾷ.

—Ὅπως κὸρῃ ἀκριθῆ, τοῦ Μάρτη ἤλιος μὴ τὴν δῆ.

—Τὸν Μάρτη εὔλα φύλαγε, μὴν κάψης τὰ παλῶκια.

—Ἀπὸ Μαρτιοῦ ποικάμισο, κ' ἀπ' Αὐγουστατο αἰγγοῦνι.

—Μάρτης ὅρεχει, ποτὲ μὴν πᾶπ.

—Ἄν κάμης τὰ καλά παιδιά, τὰ γρόσια τί τὰ θέλεις;

—Κ' ἄν κάμης τὰ κακὰ παιδιά, τί θησαυροὺς μαζεύεις;

—Σὰ σὲ ριζὴ τ' ἄλλογο, ξέζεψ' το καί πρᾶθα το.

—Τὸν Ἰουῖνο ἀφίνουον τὸ δρεπάνι, καὶ σπέρνουον τὸ ρεπάνι.

—Ὁ Φαρᾶς πρέπει ν' ἀρχίσῃ νὰ φαρεύῃ ἀπὸ θολὰ νερά.

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

ΤΑ ΠΙΟ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΚΤΙΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

(Σπίτια... ψάρια, ἐλέφαντες, καπνοδοχεῖα, σπῖτια ποῦ...τρέμου, κτλ. κτλ.)

Στὸν κατάλογο τῶν πιὸ παράδοξων κτιρίων τοῦ κόσμου πρόκειται νὰ προστεθῇ καὶ ἓνα ἀκόμη, παραδοξότερον ἴσως ἀπ' ἄλλα τ' ἄλλα.

Ἡ ἑπιτροπὴ, ἡ ὁποία ἀνέλαθε τὴν ὄργανωσι καὶ τὴν διακόμισι τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς Ἐκθέσεως στὸ Ὄχιον τῆς Ἀμερικῆς, ἀποφάσισε νὰ στεγαθῶν τὸ τμήμα τῶν οἰκοδομημάτων ἡ μῆσα σ' ἓνα χτίριο—ψάρι: Δηλαδή ὅλο τὸ τμήμα αὐτὸ τῆς ἐκθέσεως θὰ ἐγκατασταθῇ στὸ ἐσωτερικὸ ἐνὸς οἰκοδομηματος ποῦ θὰ μοιάζῃ μὲ πελώριο ψάρι. Ἀπὸ τ' ἀνοιχτὸ τὸν στόμα θὰ εἶνε ἡ εἰσοδος τῆς ἐκθέσεως, ἐνῶ ὁ οὐρανίος τοῦ θὰ περιλαμβάνῃ τὴ λέσχη καὶ τὶς ἀίθουσες τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ φαγητοῦ. Στὴν κοιλία τέλος θὰ ἐκτίθεται διάφορα οἰκοδομικὰ εἶδη.

Οἱ ὄργανωτὲς αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως ὑπόσχονται ὅτι τὸ ἐξωτερικὸ αὐτοῦ κτίριο—ψάρι θὰ προκαλέσῃ μεγαλύτερη αἴσθησι κ' ἀπὸ τὸ περίφημο «Σπίτι—Ἐλεφαντίας» τοῦ Σικαγοῦ.

Ὁ «Ἐλεφάντης—Σπίτι» ἔχει ὕψος ἐξήντα μέτρων, μήκος ἐξήντα ἔξι καὶ ἐνῆνα μέτρα πλάτους. Μποροῦν δὲ νὰ χωρέσουν μὲ ἀνεῖσι στὰ ἐσωτερικὰ διαμερίσματα 2.000 ἀνθρώπων.

Τὸ παρόμοιον αὐτοῦ οἰκοδομικὸ ὅτις ἔχτισε ἕνας μηχανικός, ὁ Τζέιμς Β. Λάφφερτ, ὁ ὁποῖος τώρα προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησι τὸ μονοπώλιον τοῦ χτισιματος σπιτιῶν μὲ μορφὴ ζώων. Σὲ δημοσιογράφους ποῦ τὸν ἐπισκέφθησαν τελευταία, ἐδήλωσε ὅτι μόλις τοῦ δοθῇ τὸ σχετικὸ διπλωμα εὐρεσιτεχνίας, θ' ἀρχίσῃ ἀμέσως νὰ χτίξῃ σπῖτια σὲ σχήματα ψαριῶν, πουλιῶν καὶ ζώων.

Παρόμοιαι ἀρχιτεκτονικὲς ἰδιότητες πραγματοποιοῦνται καὶ στὴν Ἀγγλία.

Σ' ἓνα μικρὸ χωριὸ κοντὰ στὴν πόλι Μπουρνεμπόουθ, ὑφάνεται ἕνας περίεργος πύργος, ὁ ὁποῖος μοιάζει ἀκριβῶς μὲ τεραστίαν καπνοδόχον ἐργοστασίου.

Ὅταν τὸ περίεργον αὐτοῦ οἰκοδομικὸν ἀρχίσει νὰ κτίζεται, εἶχε προκαλέσει ἐπιλογὴ ἀνησυχία ὄλων τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου. Ὑψωνόταν στὴ μέση τοῦ χωριοῦ καὶ καιεὶς δὲν ἤξερε σὲ τί υποπόδες νὰ χρησιμεύσῃ. Ἡ περιέργεια τῶν χωρικῶν κορυφώθηκε, ὅταν εἶδαν ὅτι σὸ πελώριον αὐτὸ φουάρο οἱ ἐργατὲς ἀνοίγαν μικρὰ παράθυρα μοντέρνου ρυθμοῦ.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγο καιρὸ, δεῦν τελείωσε τὸ χτισιμόν του, πληροφορήθησαν ὄλοι ὅτι τὸ φουάρο—σπίτι ἀνῆκε σ' ἓναν πλοῖσιον καὶ ἐκκεντρικὸν πνευματιστῆ, ὁ ὁποῖος θὰ τὸ χρησιμοποιοῦσε γιὰ κατοικίαν του καὶ κατοπινοῦ γιὰ μνημα του! Ἰὸ ἐσωτερικὸν ἐμβαδὸν τοῦ περιεργου ἐκείνου πύργου εἶνε τριαμέτρα κ' ἔχει ὕψος ἐξήντα ἔξι μέτρων. Δηλαδή ὅσο καὶ τὸ ὕψος τοῦ πύργου τῆς κραισάσσης γέφυρας τοῦ Τάμεσι.

Ὁ ἰδιοκτῆτης του, ὅταν ζοῦσε, ἔκανε πνευματιστικὰ πειράματα, πάνω στὴ κορυφῆ του, ἰσχυρίζομενος ὅτι ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὕψος ἐπικοινωνοῦσε εὐκολότερα μὲ τὰ πνεύματα.

Σ' ἓνα ἄλλο χωριὸ τῆς Ἀγγλίας, τὸ Ρουῆστον, ὑπάρχει ἓνα ἐπίσης περίεργον σπῖτι. Χτιστικὸν ἀπὸ ἓνα φανατικὸν καθολικὸν, τὸν σέρ Τόμας Τρέσμαν, μὲ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ συμβολίσῃ τὸ δόγμα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Τὸ κτίριον λοιπὸν αὐτὸ ἔχει σχῆμα τριγωνικόν. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία δωμάτια καὶ κάθε δωμάτιον ἔχει τρία παράθυρα σὲ κάθε μιά ἀπὸ τὶς τρεῖς πλευρὰς του. Πόρτες δὲν ἔχει καθόλου! Τὰ ξζώφυλλα καὶ τὰ τᾶκια τῶν παραθύρων εἶνε... τριφύλλα. Τρία ἀετώματα ὕψωνονται σὲ κάθε μιά πλευρᾶ, κάτω ἀπ' τὰ ὅποια εἶνε γραμμέναι ἡ ἐξῆς τρεῖς λέξεις: «Υ π ἄ ρ χ ο υ ν τ ρ εῖ ς Θ ε ο ὕ τ η ς».

Τὸ πιὸ παράδοξον εἶνε, ὅτι ἡ λέσχη ποῦ χρησιμοποιήθηκε γιὰ νὰ χτιστῇ τὸ συμβολικὸν αὐτὸ σπῖτι, δὲν εἶχε καθόλου νερό! Ἀποτελεῖτο ἀπὸ μύτρα, γάλα καὶ λάδι!

Στὸ Ρέιμς τῆς Γαλλίας, πριν ἀπὸ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, ὑπῆρχε μιά ἐκκλησία, τῆς ὁποίας ὄλοι οἱ ἐσωτερικοὶ κίονες, ὅταν χτυποῦσαν ἢ καμπάνες τῆς, ἀρχίζαν νὰ τρέμου καὶ νὰ κινῶνται σὲ διάμετρον 17,5 πότνων.

Ὁ μηχανικός, ὁ ὁποῖος κατασκεύασε αὐτὴ τὴν στοιχειωμένη ἐκκλησία, ποτὲ δὲν θέλησε νὰ ἐμπιστευτῇ τὸ μυστικὸν τοῦ σὲ κανένα, ὡστόσο πῆθανε καὶ τὸ πῆρε μαζὺ τὸν στόν τάφο. Οἱ συναδελφοὶ του μηχανικοὶ, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὸ θάνατό του, ἀνέλασαν νὰ ἐξιχνιάσουον αὐτὸ τὸ μυστήριον, δὲν ὀρθήκαν τυχεροί, γιὰτὶ ἐπακολούθησε ἡ κατάρρευσις τῆς ἀπ' τὶς θείδεις τῶν Γερμανῶν κ' ἔτσι τὸ μυστικὸν τῶν κίωνων τῆς δὲν τὸ ἔμαθε κανεὶς.

ΜΕΓΑΛΟΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΑ

Ἡ Πονεμένη Μητέρα